ततः खनित्रमादाय तेन परिव्राजकेन मम विवरं खनित्वा चिरसंचितं धनं गृहीतं । ततः प्रत्यहं निजशक्तिहीनः सत्त्वोत्साहरहितः स्वाहारमप्युत्पादयितुमशक्तः सत्रासं मन्दं मन्दं सर्पश्चूडाकर्णेनावलोकितः। ततस्तेनोक्तं ।

अर्थेन बलवान् सर्व अर्थाद्भवति पण्डितः ।
5 पश्यैनं मूषिकं पापं स्वज्ञातिसमतां गतं ॥ ११६ ॥

किंच । अर्थेन परिहीणस्य पुरुषस्याल्पमेधसः ।
क्रियाः सर्वा विनश्यन्ति ग्रीष्मे कुसरितो यथा ॥ ११७ ॥

अपरं च । यस्यार्थास्तस्य मित्राणि यस्यार्थास्तस्य बान्धवाः ।
यस्यार्थाः स पुमाँल्लोके यस्यार्थाः स च पण्डितः ॥ ११८ ॥

10 ब्रह्महापि नरः पूज्यो यस्यास्ति विपुलं धनं ।
शशिनस्तुल्यवंशोऽपि निर्धनः परिभूयते ॥ ११९ ॥

अन्यच्च । अपुत्रस्य गृहं शून्यं सन्मित्ररहितस्य च ।
मूर्खस्य च दिशः शून्याः सर्वशून्या दरिद्रता ॥ १२० ॥

अपि च ।
15 तानीन्द्रियाण्यविकलानि तदेव नाम सा बुद्धिरप्रतिहता वचनं तदेव ।
अर्थोष्मणा विरहितः पुरुषः स एव अन्यः क्षणेन भवतीति विचित्रमेतत् ॥

एतत् सर्वमाकर्ण्य मयालोचितं ममात्रावस्थानमयुक्तं । इदानीं यच्चान्यस्मै वृत्तान्तकथनं तदप्यनुचितं ।

यतः । अर्थनाशं मनस्तापं गृहे दुश्चरितानि च ।
20 वञ्चनं चापमानं च मतिमान् न प्रकाशयेत् ॥ १२२ ॥

अपि च । आयुर्वित्तं गृहच्छिद्रं मन्त्रमैथुनभेषजं ।
तपोदानापमानं च नव गोप्यानि यत्नतः ॥ १२३ ॥